

beskatning, formentlig ikke kunde tages alvorligt, ikke en Gang af mig selv, saa vil jeg sige, at jeg tog det i høj Grad alvorligt, og jeg er stadig af den Anskuelse, at naar der skal afbetales Statsgæld her i Landet, saa er de, der har Formue, nærmest til det, og det er maaske dèr, den store Forskel i Virkeligheden ligger mellem det ærede Medlems Synspunkt og mit. Det ærede Medlem mener, at det er den fattige Del af Befolkningen, der skal afdrage Statsgælden, medens jeg mener, at det er dem, der har Formue og er velhavende, der i første Linie skal betale. Det er muligt, at det er dèr, den store Forskel ligger, og at de Anstrengelser, det konservative Folkeparti selv hævder at have udfoldet for at afdrage Statsgælden, ikke har ført til noget Resultat, fordi det ikke har været muligt for dem at faa deres Ønske om, at den fattige Del af Befolkningen skulde bidrage stærkere til Afbetalingen af Gælden, gennemført. Men det konservative Folkeparti har altsaa modsat sig og vil formentlig ogsaa fremtidig modsætte sig de Bestræbelser, vi vil gøre for at faa Statsgælden afbetalt, saaledes at Byrden kommer til at hvile paa de Skuldre, der økonomisk set er stærkest, og jeg vil haabe, at den Forskel altid maa vedblive at bestaa mellem det konservative Folkeparti og Socialdemokratiet.

Piper: Jeg maa tilbagevise den højtærede Ministers Paastand om, at vort Parti skulde have Ansvar for den økonomiske Politik, der har været ført i Aarene 1920—24. Det er givet, at det Parti, hvis Ministre har haft Ledelsen, ogsaa maa have det økonomiske Ansvar; vi har støttet dette Ministerium, fordi det var det bedst mulige paa det paagældende Tidspunkt, men vi har ikke kunnet gøre vor Indflydelse saaledes gældende, at vi har kunnet faa den økonomiske Linie fulgt, som vi havde ønsket.

Den højtærede Minister nævnte, at hans Forslag til Statsgældens Afbetaling var en Beskatning af Formuen, og han mente, det var det eneste rigtige, at de, der havde sparet noget sammen, ogsaa skulde betale Statsgælden. Den højtærede Minister fremsatte i Forbindelse dermed den Paastand, at vort Parti ønskede, at Statsgælden skulde betales af de fattige. Nej, jeg mener, at Statsgælden maa betales af den hele Befolkning tilsammen, og at man ikke ensidigt kan lægge Beskatningen paa dem, der har sparet noget hen; det er dog dem, der sparer noget hen, som danner Basis for en sund Udvikling i Fremtiden, ikke dem, der forbruger alting.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Næste Møde afholdes i Dag Kl. 3 med følgende Dagsorden:

Eventuelt: Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Udstedelse af Statsobligationer og Statsgældsbeviser til Indfrielse af de ifølge Lov af 9. Juli 1915 udstedte 5 pCt.s Statsgældsbeviser til Beløb 60 Millioner Kroner.

Mødet hævet Kl. 2²⁰.

7de Møde.

Fredag den 24. Juli Kl. 3.

Formanden: Den eneste paa Dagsordenen opførte Sag kan ikke behandles i dette Møde uden Tingets Samtykke, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg dette Samtykke som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Udstedelse af Statsobligationer og Statsgældsbeviser til Indfrielse af de ifølge Lov af 9. Juli 1915 udstedte 5 pCt.s Statsgældsbeviser til Beløb 60 Millioner Kroner.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 16).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.